

[Socialministeren.]

standard, og de kan derfor sørge for, at de ikke bliver dyrere end nødvendigt.

En garanti for, at der ikke på hjemmene optages pensionister, som skulle kunne klare sig selv, vil også ligge i, at amtsrådene etablerer rådgivende visitationsudvalg, således som det foreslås i den ændring af omsorgsloven, der blev gennemført i 1972. Socialministeriet vil ved første lejlighed indskærpe over for amtsrådene, at visitationsudvalg nu bør etableres, hvor det endnu ikke er sket.

Kommunerne må i disse år ligesom staten holde igen på udgifterne, og det er derfor sandsynligt, at nogle kommuner vil finde det nødvendigt at spare på udgifterne til omsorgsarbejdet. Det kan komme til at gå ud over den del af omsorgsarbejdet, som ikke direkte tjener til at forbygge plejehjemsanbringelse, men det vil være meget kortsynet af kommunerne at spare på udgifterne til hjælp til dem, der måtte på plejehjem, hvis de ikke fik hjælp i deres eget hjem.

Selv om socialministeriet ikke direkte kan bestemme, hvorledes kommunerne skal fordele udgifterne til pleje- og omsorgsarbejdet, vil ministeriet følge udviklingen og overveje, om der er grundlag for at fastsætte nye bestemmelser.

Af *Gerda Tosti Nielsen* til statsministeren (9. juli 1973):

„Hvad agter regeringen, som led i en egnsudviklingspolitik, at gøre for at støtte og stimulere udviklingen i Sønderjyllands vesterregne?“

(Spm. nr. 290).

Begrundelse.

I en aktiv egnsudviklingspolitik er det almindeligt, at der som et væsentligt led indgår en placering og udbygning af offentlige virksomheder og institutioner, hvilket også i de senere år har været praktiseret i visse egne af landet.

Derimod har udviklingen i de sønderjyske vesterregne gået i den modsatte retning, idet en række offentlige aktiviteter er blevet beskåret eller nedlagt.

Der kan eksempelvis nævnes: Indskrænkning af den kollektive offentlige trafik, indskrænkning af toldvæsenets virksomhed,

centralisering af statens indkøb, flytning af vandbygningsvæsenet og stormflodssikringen.

Sidst har nu planerne om nedlægning af Tønder kaserne, som led i forsvarrets modernisering og omstrukturering, selvsagt vakt megen bekymring, idet det store antal personer, det vil trække bort fra Tønderegnet, udgør en væsentlig del af handelsgrundlaget for denne egne erhvervsliv.

Mange af disse dispositioner, uanset de kan påvises at være hensigtsmæssige ud fra andre forudsætninger, har den modsatte virkning af en aktiv egnsudviklingspolitik, idet de bevirker en udtynding af erhvervslivets eksistensgrundlag og modvirker en udbygning på linie med andre af landsdelens egne.

Den tidligere regering arbejdede med planer om en udflytning af motorregstreringskontoret; uanset der forelå en landsplan for udbygning af seminarierne, tog daværende undervisningsminister Helge Larsen ganske særlige egnsudviklingshensyn ved bevarelsen af Tønder seminarium.

Det må være muligt, at regeringen i det aktuelle tilfælde kan skabe en koordinering af forsvarsministerens arbejde med modernisering og omstrukturering og regeringens ønsker om at føre en aktiv egnsudviklingspolitik i Sønderjylland, så der i spørgsmålet om bevarelsen af Tønder kaserne kan tages lignende specielle hensyn.

Statsminister *Anker Jørgensens* svar (19. juli 1973):

Regeringen agter fortsat at stille de tilbud, som er indeholdt i den for nylig reviderede og forbedrede egnsudviklingslov, til rådighed for udviklingen i Sønderjyllands vestlige egne.

I den tid, egnsudviklingslovgivningen har eksisteret, er der stillet følgende beløb til rådighed for virksomheder i det tidligere Tønder amt:

	Mill. kr.
Garantier for anlægslån	18,5
Anlægslån	3,0
Lån til kommuner (industrihuse) . .	4,6
Investeringsstilskud	3,9

I alt 30,0

Nødvendigheden af besparelser på de of-